

paa 4 $\frac{1}{4}$ Mil eller saadan noget fra Kolding til Egtved vil blive langt sikkere, naar den forlænges ud over det dobbelte. Hvad endelig Befolkningen angaar, som her søger om at faa en Jærnbane, saa skal jeg med det Kendskab, jeg har til denne Befolkning kun anføre, at den hører til den vestjydste Befolkning, og har alle den vestjydste Befolknings Egenheder og særlige Grundpræg, som jeg her skal benævne ved Nøjsomhed og særlig Udholdenhed, Energi og Dydighed i enhver Henseende. Jeg skal derfor anbefale dette Forslag saavel til den højtærede Ministers som til det høje Tings Velvilje, idet jeg meget kunde ønske, at det maatte fremmes saaledes, at det kunde blive færdigt, endnu inden Samlingen sluttes.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Jørgensen): Den ærede Ordfører (Rasmussen) mindede om, at paa den Lov, der udkom den 8de Maj 1894, blev der optaget forskellige Jærnbanelinier, som vare lovlige lidt forberedte, om hvilke der egentlig forelaa for saa Oplysninger, og det ærede Medlem har jo ganske Ret heri, det erkende vi vist alle sammen. Jeg havde imidlertid ganske vist haabet, at vi, naar vi fik Loven om de 29 Baner, saa herefter kunde stille lidt større Fordringer til dem, der kom med Jærnbane-forslag. Men dette er jo blevet ganske i det samme Spor, vi ere ikke avancerede det mindste siden den Gang. Jeg vilde ønske, at Tinget af eget Initiativ vilde stille den Fordring til Forslagsstillere, inden de fremkomme med deres Jærnbane-forslag, at de skulde være lidt mere forberedte, end man i de sidste Dage her har oplevet. Jeg vil ikke tale om andre Forslag som f. Eks. Forslaget om en Bane i Bræsto Amt; der er der streget en Linie af paa et Kort — det er let gjort — og det kalder man saa et Jærnbane-forslag, som formodentlig enstemmig bliver vedtaget i Folketinget og, om saa Dage sendt op til det andet Ting! Det er dog ikke nogen moden Maade at gøre sine Undersøgelser og forelægge Lovforslag paa. Ordføreren for Forslagsstillerne siger her, at Forslaget er saa let overfueligt, at det godt kan fremmes og gennemføres paa Rigsdagen. Det forekommer mig dog at være en meget dristig Paastand. Forslaget er ganske vist indgivet til mig efter en foreløbig Undersøgelse, jeg tror i Gaar eller i Forgårs. Jeg fender det ikke. Jeg ved derom, at det er en Bane, som bliver hæftet paa den, der er bevilget, men det er dog en dristig Maade at ændre en Bane paa, der staaar paa Loven af 1894, at tnytte en Bane dertil, der endog er større end Hovedbanen.

Allerede det forekommer mig at være aparte. Bengepørgsmaalet er dernæst ikke klaret. Ordføreren for Forslagsstillerne har selv oplyst, at Amtsrådet ikke har taget Stilling dertil, og det plejer dog at være noget af det første, man forlanger. Om Oplandspørgsmaalet er klaret, vil jeg bede Forslagsstillerne om at overveje, naar de tænke over, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Vejle (Th. Nielsen). Det forekommer mig dog, at det Spørgsmaal om Kolding og Vejle ikke gaa hinanden for nær, behøver en noget omhyggeligere Overvejelse, end det kan faa i et Foredrag af 2 Medlemmer her. Jeg maa altsaa have stor Betænkelighed ved dette Forslag og kan ikke finde, at det er saaledes forberedt, at man med Ret kan forlange, at Rigsdagen skal tage det til Behandling og føre det igennem. Der foreligger næsten ingen af de Oplysninger, som man kan gøre Krav paa, naar man skal dømme om et påtænkt Jærnbaneanlæg. Jeg ser derved ganske bort fra det Spørgsmaal, jeg har berørt, om det er rigtigt og forsvarligt at hænge et Forslag som dette paa Loven af 1894. Jeg er ikke derfor af den Mening, at man ikke skal kunne ændre de Forslag, der staa paa den Lov. Der kan vel være Forhold, hvor man maa gøre det; men om man kan udvide de Jærnbaner, som staa der, saaledes som man her vil gøre det, anser jeg rigtignok for meget tvivlsomt, og endnu mere tvivlsomt er dette med Hensyn til et andet foreliggende Forslag. Det er i alt Fald noget, man først maa enes om. Jeg vedkender mig fuldstændig min Udtalelse i 1894, at hvis Lovgivningsmagten vedtager flere Jærnbanelove, saa udkommer der flere Jærnbanelove. Anderledes kunde jeg ikke svare den Gang, og det er rigtigt. Jeg har ikke sagt andet i 1894, end at her bliver man enig om disse Baner. Men jeg kunde ikke vide, om der i de 10 Aar, for hvilke Loven gælder, bliver Enighed om at gennemføre flere Baner; det kan intet Menneske svare for, heller ingen Minister. Altsaa, hvad det ærede Medlem har oplæst, staaar jeg ved, og det forekommer mig ganske fornustigt sagt. Som sagt, jeg kunde meget ønske, at man kom ind paa en anden Vej, paa en bedre Forberedelse af de private Forslag, man vil komme med til Folketinget, saa at de ikke stormes gennem Folketinget, før derefter at gaa op i Landstinget. Man ved dog godt, at de blive eftersejete i Landstinget, hvor man ikke saa let gaar ind paa saadanne Forslag, som her. Paa den anden Side erkender jeg ikke, at det forholder sig, som det blev sagt af det ærede Medlem for Vejle (Th. Nielsen), at man, saa snart de